

## TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

|                        |                        |
|------------------------|------------------------|
| Asja number            | 19-1/22-12119-021      |
| Otsuse kuupäev         | 3. veebr 2023          |
| Komisjoni koosseis     | Esimees Jüri Aava      |
| Tarbija                |                        |
| Kaupleja               | ECO GROUP OÜ, 12192766 |
| Tarbija nõue           | Lepingust taganemine.  |
| Asja läbivaatamise aeg | 2. veebr 2023          |

### **Resolutsioon:**

1. Rahuldada tarbija avaldus.
2. Välja mõista kauplejalt tarbija kasuks 250 eurot.
3. Tarbijal tuleb tagastada VÕS 223 lg 7 alusel kauplejale pihusti (ID KV1156989), kusjuures transpordikulude tasumise kohustus lasub kauplejal.

Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult teavitama otsuse täitmisest 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

### **Asjaolud:**

Tarbija soetas 09.08.2022 kaupleja käest kasutatud pihusti. Tarbija tasus kauplejale 250 eurot. Sõidukile paigaldatud varuosa ei olnud töökorras ning tarbija teavitas sellest kauplejat. Eelnevalt lasi tarbija pihustit 16.08.2022 kontrollida ning sai vastuseks, et pihusti on deformeerunud ja korpus lekib. Tarbija pöördus 18.08.2022 kaupleja poole ning palus detaili vahetada või raha tagastada, sest kaupleja kodulehel olevate tingimuste kohaselt oli tal kahe nädalane garantii. Kaupleja keeldus detaili asendamisest või raha tagastamisest.

### **Kaupleja seisukoht:**

Avaldaja ei ole müügilepingu esemeks olevat toodet kauplejale tagastanud; kaubal, mida avaldaja soovis kauplejale tagastada, puudus märgistus mistõttu ei olnud võimalik tuvastada, kas tarbija soovis tagastada müügilepingu esemeks olevat pihustit vm pihustit mida kaupleja talle ei müünud. Enamgi veel, väljastatud arve alusel prooviti pihustit kauplejale tagastada kolme erineva isiku poolt kellel olid erinevad pretensioonid ja ettepanekud pihusti osas. Sellest tulenevalt ei võta kaupleja avaldaja poolt esitatud pretensioone omaks; Avaldaja ei ole tõendanud, et tegemist on sama esemega, mille kaupleja avaldajale müüs kuna pihustil puudus kaupleja märgistus. Isegi juhul kui vaidlusesemeks oli kaupleja poolt müüdud toode, ei vastuta kaupleja puuduste eest. Kui eeldada pihusti testi õigsust, mida kaupleja ei eelda, siis testi tulemuses oli märgitud, et „pihusti deformeerunud ja lekib“. Nagu kaupleja ka eelpool

märkis ei saa antud juhul kindel olla, et testitud pihusti oli müüja poolt müüdud pihusti. Isegi kui eeldada väidete õigusust puuduste osas, võis puuduse pihustil tingida ka Avaldaja enda tegevus, nt viga paigaldamisel. Tuvastamaks, kas müüdud esemel olid puudused VÕS § 217 tähenduses, peab avaldaja esmalt kauplejale tagastama müüdud eseme. Kuna tegemist oli kasutatud mootori pihustiga, siis tarbija ei saa mõistlikult eeldada, et kaupleja annab avaldajale paigaldusjuhised vm juhised (VÕS § 217 lg 2 punkt 3). VÕS § 217 lg 9 kohaselt asja ebaõigest paigaldamisest tulenevat lepingutingimustele mittevastavust loetakse võrdseks asjast tuleneva lepingutingimustele mittevastavusega, kui selle paigaldas müüja või seda tehti tema vastutusel. Kauplejal ei olnud täiendavat kohustust pihusti paigaldamiseks mistõttu isegi võimalikust ebaõigest paigaldusest tingitud puudus ei ole puudus mille eest kaupleja vastutaks.

### **Komisjoni põhjendus:**

Komisjon, tutvunud tarbija avaldusega ning sellele lisatud materjaliga, leidis, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele.

Tarbija ja kaupleja vahel oli võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 kohaselt sõlmitud müügileping, mis vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. VÕS § 217-1 lg 3 p 1 kohaselt peab tarbijalemüügi puhul asi vastama lepingutingimustele VÕS § 217-1 lg 2 p 1 kohaselt peab asi sobima otstarbeks, milleks seda liiki asju tavaliselt kasutatakse, arvestades Euroopa Liidu ja Eesti õigust ning tehnilisi standardeid või nende puudumise korral konkreetsel tegevusalal kehtivaid valdkondlikke tegevusjuhendeid ning p 2 kohaselt muuhulgas olema seda liiki asjadele tavaliselt omase kvaliteediga. Müüja vastutab asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui mittevastavus on olemas juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko ülemineku ajal ostjale, isegi kui mittevastavus ilmneb hiljem (VÕS § 218 lg 1 esimene lause). Tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega (VÕS § 218 lg 2-2). Müüja vastutust hinnatakse mitmete erisätete alusel (vt ka nt Riigikohtu 30. novembri 2005. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-131-05, p-d 11, 13;

26. septembri 2007. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-71-07, p 14). Nendest tulenevalt vastutab müüja müüdud asja puuduse eest eelkõige siis, kui on täidetud järgmised tingimused:

- puudus oli olemas riisiko ülemineku ajal ostjale (VÕS § 218 lg 1);
- puudus ei tulenenud ostjast (VÕS § 101 lg 3);
- ostja ei teadnud lepingu sõlmimise ajal puudusest ega pidanudki teadma (VÕS § 218 lg 4);
- sõlmitud ei ole müüja vastutust piiravat kokkulepet või ei saa müüja sellele tugineda (VÕS § 221 lg 2);
- ostja on teatanud puudusest müüjale mõistliku aja jooksul pärast seda, kui ta puudusest teada sai või pidi teada saama, v.a kui teatamata jätmine on mõistlikult vabandata (VÕS § 220 lg 3), puudus tekkis müüja tahtluse või raske hooletuse tõttu (VÕS § 221 lg 1 p 1) või kui müüja puudusest teadis või pidi teadma, kuid ei avaldanud seda ostjale (VÕS § 221 lg 1 p 2).

Komisjon ei nõustunud kauplejaga, et tarbija pole tõendanud, et tegemist on sama detailiga, mille tarbija kaupleja käest ostis. Tarbija poolt avaldusele lisatud müügikuulutustelt on näha, et igal detailil on olemas oma ID kood. Vaidlusaluse detaili ID on müügilepingu kohaselt KV1156989. Kuna tõendamiskoormis lasus VÕS § 218 lg 2-2 kohaselt kauplejal, pidi kaupleja detaili ID koodi abil tõendama, et tarbija üritas talle tagastada müügilepingu objektiks mitteolnud pihustit, mitte rõhuma salapärase, kaupleja poolt paigutatud märgistuste puudumisele. Komisjoni hinnangul on samuti asjakohatu kaupleja väide, et tarbija pole talle detaili tagastanud. Tarbija üritas 18.08.2022 kauplejale detaili tagastada, kuid kaupleja keeldus seda vastu võtmast. Seda kinnitab kaupleja poolt komisjonile saadetud vastus

20.09.2022. Lisaks eeltoodule on komisjon seisukohal, et kui kaupleja leidis, et müüdud detail purunes tarbijast tulenevate asjaolude tõttu, siis pidi kaupleja seda samuti VÕS § 218 lg 2-2 kohaselt tõendama. Kaupleja ei ole komisjonile asjakohaseid tõendeid esitanud.

Komisjon märgib, et VÕS § 223 lg 1 p 5 kohaselt on ostjal õigus müügilepingust taganeda kui müüja on teatanud või asjaoludest nähtub selgelt, et ta ei vii asja lepingutingimustega vastavusse mõistliku aja jooksul ning punkti 4 kohaselt kui lepingutingimustele mittevastavus on nii tõsine, et õigustab kohest müügilepingust taganemist. Komisjon selgitab, et Riigikohus on korduvalt väljendanud seisukohta (lahendid 3-2-1-57-11 p 28; 3-2-1-34-13 p 14), et lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema täidetud nii selle formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud vastaspoolele õigel ajal taganemisavaldus kui ka sisulised (materiaalsed) eeldused, st taganemiseks peab olema seda õigustav põhjus, eelkõige oluline lepingurikkumine VÕS § 116 mõttes. Komisjoni hinnangul on Riigikohtu seisukoht kohaldatav ka lepingut taganemise puhul VÕS § 223 alusel. Tarbija lepingust taganemise avalduse edastas tarbija kauplejale 18.08.2022. Seega on komisjoni hinnangul täidetud nii formaalsed kui materiaalsed eeldused lepingust taganemiseks, mistõttu komisjon rahuldab tarbija avalduse ning mõistab kauplejalt pihusti maksumuse välja.

VÕS § 223 lg 7 kohaselt tarbijalemüügi lepingust taganemise korral tagastab tarbija müüjale asja müüja kulul. Tarbija ostuhinna tagasisaamise nõue muutub sissenõutavaks alates asja müüjale tagastamisest või selle tagasisaatmise tõendamisest. Avaldaja peab pihusti kauplejale tagastama.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Jüri Aava  
/allkirjastatud digitaalselt/